

Instytut Pamięci Narodowej - Archiwum

<https://archiwum.ipn.gov.pl/pl/sledztwa/akty-oskarzenia/17077,258-Akt-oskarzenia-przeciwko-Jaroslawowi-W-i-Stefanowi-J.html>
03.03.2026, 19:10

258. Akt oskarżenia przeciwko Jarosławowi W. i Stefanowi J.

W dniu 5 listopada 2009 r. Oddziałowa Komisja w Szczecinie skierowała do Sądu Rejonowego – Szczecin Centrum akt oskarżenia przeciwko byłemu Komendantowi Wojewódzkiemu Milicji Obywatelskiej w Szczecinie Jarosławowi W.

Oskarżonemu zarzucono popełnienie 67 zbrodni komunistycznych, które polegały na bezprawnym pozbawianiu wolności działaczy NSZZ Solidarność, na mocy decyzji o internowaniu wydanych przez Komendanta Wojewódzkiego Milicji Obywatelskiej w Szczecinie w okresie pomiędzy 12 a 17 grudnia 1981 r. tj. o czyny z art. 231 § 1 kk w zb. z art. 189 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 Ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. Nr 155 poz. 1016)

Ponadto w sprawie został oskarżony były Zastępca Komendanta Wojewódzkiego Milicji Obywatelskiej w Szczecinie ds. Służby Bezpieczeństwa Stefan J. Zarzucono mu fałszowanie dokumentacji internowanych oraz bezprawne pozbawienie ich wolności tj. czyny z art. 231 § 1 kk w zb. z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 2 ust. 1 Ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. Nr 155 poz. 1016)

oraz czyny z art. 231 § 1 kk w zb. z art. 189 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 Ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. Nr 155 poz. 1016)

Należy podkreślić, iż przyjęto, iż czyny zarzucane oskarżonym stanowią nie tylko zbrodnię komunistyczną, ale wyczerpują również znamiona zbrodni przeciwko ludzkości. Uznano bowiem, że pozbawienie wolności osób internowanych miało charakter poważny i było formą prześladowania tych osób z powodu ich przynależności do określonej grupy polityczno - społecznej.

Zakwalifikowanie tych czynów, jako zbrodni przeciwko ludzkości pociąga za sobą skutki prawne w postaci nie przedawniania się tych czynów.

W dniu 8 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum uznał oskarżonych za winnych zarzucanych im czynów (Jarosława W. sąd uniewinnił od popełnienia niektórych przestępstw opisanych w akcie oskarżenia) i skazał ich na 2 lata pozbawienia wolności w zawieszeniu na okres 3 lat. Ponadto sąd orzekł karę grzywny w wymiarze: Jarosław W. – 9000 zł, Stefan J. – 8000 zł., a także zobowiązał oskarżonych do przeproszenia

pokrzywdzonych poprzez opublikowanie stosownego ogłoszenia w prasie. Sąd nakazał także oskarżonym pokrycie opłat sądowych – odpowiednio w kwotach: Jarosław W. – 1200 zł, Stefan J. – 1100 zł oraz pokrycie kosztów sądowych w części po ½.

Prokurator 15 listopada 2013 r. złożył apelację od wyroku Sądu Rejonowego, w części dotyczącej Jarosława W. wnosząc o zwiększenie wysokości wymierzonej kary do pięciu lat pozbawienia wolności

W dniu 21 maja 2014 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie rozpoznał apelacje wniesione przez prokuratora oraz obrońców oskarżonego Jarosława W. Sąd uwzględnił apelację prokuratora i wymierzył Jarosławowi W. łączną karę 2 lat pozbawienia wolności, bez warunkowego jej zawieszania. Sąd zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa po części poniesienie kosztów postępowania odwoławczego – 200 zł od Jarosława W. oraz 600 zł od Stefana J. za obie instancje, połowę wydatków w sprawie Sąd obciążył Skarb Państwa.

Obrońcy Jarosława W. wnieśli kasację od wyroku. W dniu 12 marca 2015 r. Sąd Najwyższy postanowił odroczyć rozpoznanie kasacji i przedstawić składowi 7 sędziów SN pytanie prawne: „Czy umyślne pozbawienie wolności innej osoby może być uznane za zbrodnię przeciwko ludzkości, której karalność nie ulega przedawnieniu, nawet jeśli realizuje znamiona czynu zabronionego określonego w art. 118 a § 2 pkt 2 kk?” W związku z postawionym pytaniem prawnym i odroczeniem kasacji SN na podstawie art. 515 § 1 kpk postanowił wstrzymać wykonanie orzeczenia Sądu Okręgowego w Szczecinie.

W dniu 14 października 2015 r. Sąd Najwyższy w składzie siedmiu sędziów wydał uchwałę na mocy której uznał, iż „ Umyślne pozbawienie wolności innej osoby – po spełnieniu szczególnych warunków – może być uznane za zbrodnię przeciwko ludzkości, której karalność nie ulega przedawnieniu, nawet jeżeli nie realizuje znamion czynu zabronionego określonego w art. 118 a § 2 pkt 2 kk”.

W dniu 2 lutego 2016 r. Sąd Najwyższy w składzie trzech sędziów uchylił zaskarżony wyrok z dnia 21 maja 2014 r. w odniesieniu do Jarosława W. w części utrzymującej w mocy orzeczenia zawarte w pkt 1 i 2 wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 8 kwietnia 2013 r. oraz w części zawierającej orzeczenie o karze łącznej i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia w postępowaniu odwoławczym. Sąd nakazał zwrot Jarosławowi W. uiszczonych opłat od kasacji w kwocie 450 zł.

Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem z dnia 27 września 2016 r, uchylił wyrok Sądu Rejonowego Szczecin Centrum z dnia 8 kwietnia 2013 r. w sprawie oskarżonego Jarosława W. i na podstawie art. 17 § 1 pkt. 6 kpk umorzył postępowania karne w tej sprawie.

W dniu 17 lipca 2017 r. Dyrektor Głównej Komisji skierował do Sądu Najwyższego kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie.

W dniu 8 lutego 2018 r. Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w dniu 12 lutego 2019 r. zmienił wyrok Sądu Rejonowego Szczecin Centrum w ten sposób, iż uznał Jarosława W. winnym popełnienia czynów zarzucanych aktem oskarżenia i wymierzył mu karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby trwający 3 lata.